DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2019/1886

z dnia 7 listopada 2019 r.

zmieniająca decyzję Komisji 2010/346/UE w odniesieniu do regionalizacji Rumunii w zakresie stosowania środków ochronnych w odniesieniu do niedokrwistości zakaźnej koni

(notyfikowana jako dokument nr C(2019) 7873)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych mających zastosowanie w handlu wewnątrzunijnym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ([1]), w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Niedokrwistość zakaźna koni („EIA") jest chorobą wirusową dotykającą wyłącznie zwierzęta z rodziny koniowatych. Okres inkubacji wynosi zwykle od jednego do trzech tygodni, lecz może trwać nawet do trzech miesięcy. Zakażone koniowate pozostają źródłem zakażenia przez całe swoje życie i mogą przenosić zakażenie na inne koniowate. Zakażenie EIA jest zazwyczaj niewidoczne, o ile nie nastąpi zgon z powodu jednego z ostrych ataków choroby w czasie wiremii, i dlatego prawdopodobieństwo przeniesienia zakażenia jest znacznie większe. Lokalne przeniesienie zakażenia następuje poprzez krew zakażonego zwierzęcia z rodziny koniowatych w wyniku przerwanego pasożytowania ślepaków i zakażenia płodu *in utero*. Główną przyczyną rozprzestrzeniania się choroby na duże odległości jest przemieszczanie zakażonych zwierząt, ich nasienia, komórek jajowych i zarodków oraz użycie zanieczyszczonych igieł lub wstrzyknięcie produktów krwiopochodnych zawierających wirusa.

(2) EIA jest chorobą podlegającą obowiązkowi zgłaszania zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy Rady 2009/156/WE ([2]). Ponadto dyrektywa Rady 82/894/EWG ([3]) stanowi, że należy zgłaszać ogniska EIA Komisji i pozostałym państwom członkowskim za pomocą Systemu Zgłaszania Chorób Zwierzęcych („ADNS").

(3) W przeciwieństwie do sytuacji w zakresie zdrowia zwierząt w innych państwach członkowskich, EIA jest chorobą endemiczna w niektórych częściach Rumunii, a krajowy program zwalczania nie został jeszcze zakończony. Z tego względu w decyzji Komisji 2010/346/UE ([4]) przewidziano środki ochronne w odniesieniu do niedokrwistości zakaźnej koni w Rumunii.

(4) Na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz w czerwcu 2019 r. właściwe organy Rumunii przedstawiły jednak pozostałym państwom członkowskim i Komisji sprawozdanie na temat sytuacji, w którym wykazano, że w ujęciu ogólnym poczyniono postępy w zwalczaniu choroby, a niektóre części Rumunii są wolne od tej choroby przez okres dłuższy niż 12 miesięcy lub częstość występowania tej choroby utrzymuje się w granicach panujących w danym regionie w innych państwach członkowskich. Należy zatem określić część terytorium Rumunii, w odniesieniu do której mają być stosowane środki ochronne ustanowione w decyzji 2010/346/UE.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik do decyzji 2010/346/UE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do decyzji 2010/346/UE zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

([1]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, s. 29.
([2]) Dyrektywa Rady 2009/156/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie warunków zdrowotnych zwierząt, regulujących przemieszczanie i przywóz zwierząt z rodziny koniowatych z państw trzecich (Dz.U. L 192 z 23.7.2010, s. 1).
([3]) Dyrektywa Rady 82/894/EWG z dnia 21 grudnia 1982 r. w sprawie zgłaszania chorób zwierząt we Wspólnocie (Dz.U. L 378 z 31.12.1982, s. 58).
([4]) Decyzja Komisji 2010/346/UE z dnia 18 czerwca 2010 r. w sprawie środków ochronnych w odniesieniu do niedokrwistości zakaźnej koni w Rumunii (Dz.U. L 155 z 22.6.2010, s. 48).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 listopada 2019 r.

W imieniu Komisji
Vytenis ANDRIUKAITIS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Regiony, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a):

Państwo członkowskie	**Region**	**Uwagi**
Rumunia	Bihor	
	Satu Mare	
	Maramureș	
	Bistrița-Năsăud	
	Sălaj	
	Cluj	
	Mureș	
	Harghita	
	Alba	
	Sibiu	
	Brașov	
	Hunedora	
	Caraș-Severin	
	Gorj	
	Vâlcea	
	Tulcea”	